

Resan till Kina våren 2005

- En bildkavalkad

Ronney, Monica, Gull-Britt och jag köpte en paketresa till Kina våren 2005. Att själva arrangera en sådan resa var helt uteslutet. Här följer en bildkavalkad med bildtexter som berättar vad vi upplevde.

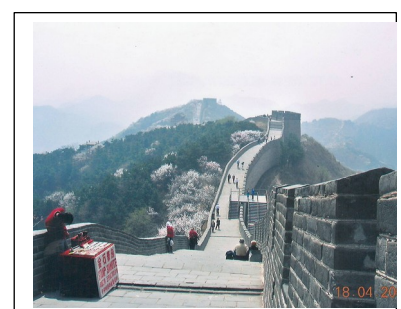
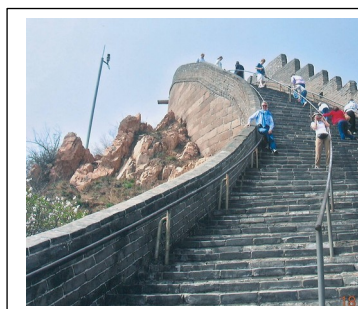

*Utanför hotellet dagen efter
ankomsten till Kina.*

*Vi lutar oss mot det kinesiska lejonet.
Kina har aldrig haft några lejon, så
när en besökare från Europa skulle
förklara hur de såg ut, tog han en
pekineser som förebild.*

Kinesiska muren var förstås ett måste. Den är 6 000 km lång och började byggas på 700-talet.

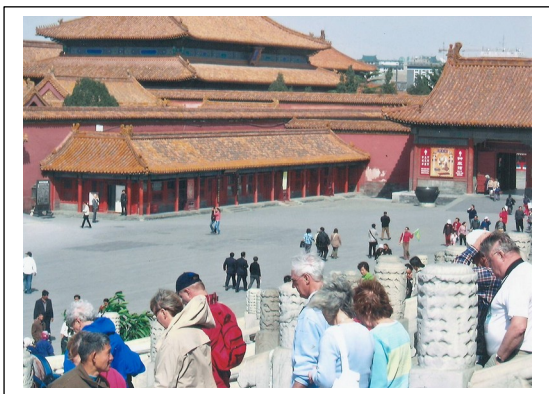

*Varje morgon tidigt i parken utanför hotellet
hade man fysisk träning. Mycket mjuka rörelser
till musik.*

*Mycket pensionärer. Det var OK om man ville
delta. Intill där den här bilden är tagen, dansade
några par tango i bästa brasiliansk stil till musik.*

*Ronney och Mao visar upp
sig för världen på
Himmelska Fridens Torg.*

Till den Förbjudna Staden är tillträdet begränsat för turister.

*Vi serverades hela tiden god mat, som
ingick i paketpriset. Vår svenske guide
hade i förväg valt restaurangerna och
även testat måltiderna de skulle
servera, liksom var vi skulle sitta. Vid ett
tillfälle hamnade vi tillsammans med en
grupp kineser. Borden var riktigt grisiga.
Det var inget rum vår guide hade
beställt. Han såg till att vi fick ett annat
och trivsammare rum.*

*Vi besöker ett dagis med en
massa glada ungar i
femårsåldern som glatt hälsar
oss välkomna på engelska! Här
en glad Ronney mitt bland
ungarna.*

På teaterskolan får unga talanger lära sig yrket den hårda vägen. Med en mycket krävande disciplin utför de övningar som verkar helt omöjliga att utföra. De presenterar en akrobatisk föreställning för oss, som närmar sig det ofattbara i fartfylld precision.

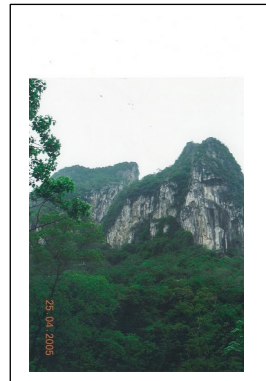

Vi promenerade genom hutongerna. Ett område med smala gator, trångboddhet och fattigdom. Jag besökte, därtill nöd och tvungen, deras gemensamma toalett. Egentligen ett litet hus med ett hål i golvet att bajsas i. Runt porslinsringen hade många missat hålet. Det såg förfärligt ut, eftersom ingen hade brytt sig om att torka bort sitt bajs.

Vi flyger till Xian för att besöka museet med terrakottaarmén. En flygning man helst vill glömma. Det var riktigt dåligt väder. Så nära storm man kan komma. Absolut inget väder att flyga i. Planet slängde hit och dit. Ungefär som en kork på ett stormigt hav. Men kaptenen hade bestämt sig för att bemästra vädret och landa i Xian. Han lyckades men först efter tre försök. Terrakottaarmén var rena lugnet efter det.

Terrakottaarmén är ett stort område med lerfigurer i naturlig storlek, i närheten av gravplatsen för Kinas första kejsare, Qin Shi Huang. Området består av fyra olika delar, "gropar", men den fjärde är tom så i praktiken pratar man om tre stycken. Utgrävningarna pågår fortfarande men man räknar med att det finns 8000 soldater, 130 vagnar med 520 draghästar plus 150 stycken kavallerihästar. Allting i naturlig storlek. De allra flesta är dock fortfarande begravda i jorden och det är endast en liten del som finns för allmän beskådan i dagsläget.

*På väg med färja till
Sockertoppsbergen.*

Sockertoppsbergen i Kina runt Guilin är dramatiska kalkstensformationer som reser sig majestätiskt ur landskapet. En ikonisk naturattraktion. Vi når dit med färja. Från stranden leder en brant stig upp till toppen, där det finns en liten restaurang. Några kineser erbjuder sig att bära den som inte orkar gå upp för stigen. Gull-Britt och Monica skrattar öppet. De ser framför sig hur kineserna bär dem i famnen eller slänger dem över axeln för att bära dem upp. Så går det naturligtvis inte till. Två kineser har en hängmatta mellan sig när de konkar på en turist uppför. De är små och seniga men klarar av att bära en väldigt tung man till toppen.

Vi serveras kycklingsoppa på restaurangen. Gull-Britt får en hel kycklingfot i sin soppa och avstår från att äta. Jag går på toaletten, ett hål i marken, som jag finner i samma utrymme som köket, där soppan tillagats.

Efter Guilin flyger vi till Shanghai. Där ska vi bland annat träffa Håkan och Britt-Marie Dolck. Vänner sedan länge till Bodil Berggren.

Shanghai är en modern mångmiljonstad med en intressant arkitektur. Skyline är fylld av flera karaktäristiska torn, som lyser upp kvällen när det är mörkt.

Håkan Dolck arbetar för Tetra Pak i Kina. När vi besöker dem är de på väg hem. Strax intill där de bor finns en stormarknad med ett stort antal små stånd. Vi gör marknaden ett besök. Minns att Ronney och jag köpte var sitt set golfklubbor. Otroligt billiga.

*Vår svenske guide tillsammans
med den kinesiska guiden.*

Tyvärr minns jag inte namnen.

*Vår guide var mycket
omhändertagande och påläst.
Ett sant nöje att få ha träffat
honom.*

*En läcker middag på hotellet avslutar vår
rundresa i Kina. En upplevelse att minnas.
Dagen efter flyger vi hem till Sverige.*